

SPECIALIZOVANÝ FINANČNÍ ÚŘAD

nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

V Praze dne 31. 5. 2019

POSKYTNUTÍ INFORMACE dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

č. 3/2019

Specializovaný finanční úřad obdržel dne 29. 4. 2019 žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o svobodném přístupu k informacím“).
Žádost vyřídil dne 22. 5. 2019.

Žadatel požádal o poskytnutí následujících informací:

„zaslání anonymizovaného verze rozhodnutí č.j. 298797/16/403020736-22 ze dne 16. 02. 2018, v právní moci dnem 19. 02. 2018, vydané povinným subjektem.“

Specializovaný finanční úřad
nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

Elektronicky podepsáno
09. 10. 2017

Oddělení cenové kontroly VI
Příkop 25, 604 23 Brno

Č. j.: 159731/17/4430-13736-050368
Spisová značka: 298797/16/403020736-22

Vyřizuje: [redacted]
Tel.: [redacted]
E-mail: [redacted]
ID datové schránky: 7cs8cge

Obec Prštice
Hlavní 1
664 46 Prštice
IČ 002 82 405
ID datové schránky: vbganty

ROZHODNUTÍ

Specializovaný finanční úřad jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. o) ve spojení s ustanovením § 11 odst. 9 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ustanovení § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 14 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), v řízení o přestupku rozhodl takto:

- I. Obec Prštice, se sídlem Hlavní 1, 664 46 Prštice, IČ 002 82 405, ID datové schránky: vbganty (dále jen „obviněný“) se uznává vinným z přestupku podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, neboť nepostupoval v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, neboť nedodržel závazný postup při kalkulaci věcně usměrňované ceny vody pitné a vody odpadní v letech 2014, 2015 a 2016 a to:
 - a) promitnutím vyšších, než ekonomicky oprávněných nákladů (v důsledku neprokázání vazby položek na účetnictví) v letech 2014 a 2015 v následujících položkách:
 - i. Výrobní režie v kalkulacích cen vody pitné pro roky 2014 a 2015 (položka č. 6. resp. 8 v kalkulacích cen)
 - ii. Správní režie v kalkulacích cen vody pitné pro roky 2014 a 2015 (položka č. 7. resp. 9 v kalkulacích cen)

- iii. Výrobní režie v kalkulaci ceny vody odpadní pro rok 2015 (položka č. 8. v kalkulaci ceny)
- iv. Správní režie v kalkulacích cen vody odpadní pro roky 2014 a 2015 (položka č. 7. resp. 9 v kalkulacích cen)

b) promítnutím vyšších, než ekonomicky oprávněných nákladů v letech 2014, 2015 a 2016 v následujících položkách:

- v. Opravy infr. majetku v kalkulaci ceny pitné vody pro rok 2015 (položka č. 4.2 v kalkulaci ceny)
- vi. Ostatní provozní náklady externí v kalkulaci ceny pitné vody pro rok 2015 (položka č. 5.2 v kalkulaci ceny)
- vii. Opravy infr. majetku v kalkulaci ceny vody odpadní pro rok 2015 (položka č. 4.2 v kalkulaci ceny)
- viii. Ostatní provozní náklady externí v kalkulaci ceny vody odpadní pro rok 2014 (položka č. 4.5 v kalkulaci ceny)
- ix. Odpadní voda předaná v kalkulacích cen vody odpadní pro roky 2015 a 2016 (položka č. 1.2 v kalkulaci ceny)

II. Za spáchaný přestupek se obviněnému ukládá pokuta podle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách ve spojení s ustanovením § 35 a násl. přestupkového zákona **ve výši 70 000 Kč (slovy: sedmdesát tisíc korun českých).**

III. Současně podle ustanovení § 95 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá obviněnému povinnost nahradit náklady řízení správnímu orgánu paušální částkou ve výši **1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).**

Uložená pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet shora uvedeného správního orgánu:

číslo účtu: 3789-77620021/0710
u pobočky banky: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA, pobočka Praha
IBAN: CZ13 0710 0037 8900 7762 0021
SWIFT: CNBACZPP
konstantní symbol: 1148 – převodní příkaz, 1149 – poštovní poukázka
variabilní symbol: 00282405

Odůvodnění

Dne 5. 12. 2016 byla Specializovaným finančním úřadem, Oddělením cenové kontroly VI, se sídlem Příkop 25, 604 23 Brno (dále jen „SFÚ“), zahájena v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), (dále jen „kontrolní řád“) doručením oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě č. j.: 298797/16/4030-20736-050368 (dále jen „Oznámení“) do datové schránky obviněného, cenová kontrola zaměřená na dodržování ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) a ustanovení § 11 zákona o cenách, která se týkala oblasti věcně usměrňovaných cen za pitnou vodu dodávanou odběratelům (dále jen „vodné“), pitnou vodu dodávanou do vodovodní sítě pro veřejnou potřebu jiné osobě, než je odběratel („voda předaná“), dále za odpadní vodu odvedenou

Vyjádření je rozděleno do tří částí označených římskými číslicemi I. – III., které SFÚ nejdříve shrnuje a poté se jimi bude v tomto odůvodnění podrobně zabývat.

V úvodní části I. obviněný uvádí, že ^{I.} [redacted]

V úvodu části II. obviněný sděluje, že ^{II.} [redacted]

V následujících odstavcích obviněný uvádí, že [redacted]
[redacted]
[redacted] Na základě tohoto krátkého výtazku z Protokolu o kontrole tak obviněný poznamenává, [redacted]
[redacted]
Dále doplňuje, [redacted]
[redacted]
[redacted]

Obviněný dále považuje za důležité zmínit skutečnost, [redacted]
[redacted]
[redacted] Dle názoru obviněného tak [redacted]
[redacted]
[redacted]

Obviněný tak má za to, [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

V závěru této části II. Vyjádření obviněný s důrazem zmiňuje [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Obviněný v tomto bodě Vyjádření uvádí, že [REDACTED]
[REDACTED]

Obviněný dále poznamenává, že [REDACTED]
[REDACTED] a následně zdůrazňuje, že [REDACTED]
[REDACTED]

V závěru tohoto bodu Vyjádření je obviněný toho názoru, že [REDACTED]
[REDACTED]

SFÚ se v tomto odůvodnění nyní bude zevrubně zabývat jednotlivými částmi podaného Vyjádření a podrobí je správní analýze.

V části I. podaného Vyjádření neshledal SFÚ žádný nesouhlas obviněného, ke kterému by se mohl vyjádřit, tudíž svému vyjádření podrobí následující část II. Vyjádření.

Do části II. podaného Vyjádření vetknul obviněný stěžejní pasáže dokumentu, tvořící hlavní námitkové body, kterými argumentuje o své nevině.

[1] SFÚ je v úvodní pasáži části II. Vyjádření vyčítáno, že [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Na úvod svého vyjádření považuje SFÚ za důležité uvést, že při formování kontrolních zjištění do Protokolu o kontrole vycházel v první řadě z písemných podkladů, které sám obviněný cenové kontrole poskytl, a dále z vyjádření, která obviněný sdělil SFÚ během dvou ústních jednání, jejichž průběh je zachycen v Protokolu o ústním jednání ze dne 20. 12. 2016 a dále v Protokolu o ústním jednání ze dne 30. 5. 2017 a v neposlední řadě z písemného dokumentu Vyjádření a podklady.

SFÚ se domnívá, že v rámci provedené kontroly především prostřednictvím Žadosti o podklady, č. j. 30350/17/4430-13736-050368 a následně zejména v rámci druhého ústního jednání dne 30. 5. 2017 (jehož předmětem bylo m. j. [REDACTED])

vyvinul dostatečnou snahu o zjištění skutečného, tedy faktického stavu plnění povinností obviněným. Během tohoto ústního jednání sám SFÚ upozornil obviněného na některé nesrovnalosti ve vyjádřeních obviněného plynoucích z ústního jednání ze dne 20. 12. 2016. Konkrétně SFÚ upozornil na skutečnost, že [REDACTED]
[REDACTED]

Na toto upozornění SFÚ na ústním jednání dne 30. 5. 2017 obviněný sdělil, že [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] Vyjádření poskytnutá samotným obviněným SFÚ následně vtělil do Protokolu o kontrole. SFÚ tak pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. SFÚ má tedy za to, že Protokol o kontrole neobsahuje žádné nepodložené argumenty, které by nebyly obviněným v průběhu kontroly písemně zadokumentovány a potvrzeny. SFÚ tedy dbal na to, aby Protokol o kontrole věrně zobrazoval skutečný (faktický) stav věci a míru plnění či neplnění povinností vyplývajících pro obviněného z platných právních předpisů. SFÚ tedy musí na základě těchto konkrétních

[3] V reakci na další námitkové body obviněného považuje SFÚ za nutné nejdříve jednoznačně a důkladně ozřejmit způsob postupu vyhodnocování podkladů v rámci cenové kontroly, neboť z těchto námitkových bodů obviněného lze dovodit, že si obviněný zřejmě nesprávným způsobem vyložil způsob vyhodnocení konečného závěru z cenové kontroly, když se domnívá, že [REDAKCE]

Cenová kontrola, resp. její provádění sestává z řady jednotlivých dílčích úkonů, které je zapotřebí podrobit analýze, aby v jejím konečném závěru bylo možno vyhodnotit, zda kontrolovaná osoba jednala v souladu s platnými cenovými předpisy či nikoliv. Těmito dílčími úkony v případě prověřování věcně usměrňovaných cen bývá obvykle zjišťováno, zda kontrolovaná osoba:

- vede a uchovává evidenci o cenách podle § 11 zákona o cenách (viz bod 4.2. Protokolu o kontrole),
- dodržuje závazný postup při tvorbě věcně usměrňované ceny (viz bod 4.3. Protokolu o kontrole), v rámci kterého se prověřuje
 - zda kalkulace cen obsahují odpovídající množství m^3 vody pitné a vody odpadní (zejména zda nedochází k podhodnocování údaje o množství m^3), viz bod 4.3.1. Protokolu o kontrole
 - zda jednotlivé nákladové položky zahrnuté do kalkulací cen mají dostatečnou oporu (doložitelnost) v účetnictví kontrolované osoby (viz bod 4.3.2. Protokolu o kontrole)
 - zda kalkulace cen obsahují pouze ekonomicky oprávněné náklady a přiměřený zisk (v rámci tohoto bodu se prověřuje provádění aktualizací kalkulací cen, viz bod 4.3.3. Protokolu o kontrole a nadhodnocování nákladových položek, viz bod 4.3.4. Protokolu o kontrole)
 - ověření výše přiměřeného zisku (viz bod 4.3.5. Protokolu o kontrole)
- kalkulovala a uplatňovala objem pevné složky v souladu s Výměry MF, částí II., položky č. 2. odst. 9 (viz bod 4.4. Protokolu o kontrole)
- nepožaduje (neuplatňuje) ceny vyšší, než jaké sama vykalkulovala v kalkulacích cen (viz bod 4.5. Protokolu o kontrole)

Ve vyhotoveném Protokolu o kontrole je naplněna tato struktura prováděných dílčích úkonů a výsledný Protokol o kontrole tak poskytuje ucelený obraz o plnění, resp. neplnění povinností vyplývajících pro obviněného na základě pravidel cenové regulace. Dle kontrolního řádu je Protokol o kontrole výsledným dokumentem celého kontrolního procesu, který shrnuje celkový průběh kontroly a především obsahuje zjištěný stav věci a kontrolní zjištění. Poskytuje tedy srovnání zjištěného (skutečného) stavu se stavem žádoucím, tedy ideálním v souladu s platnými předpisy. Odchytky od stavu žádoucího dle platných norem se v Protokolu o kontrole jednoznačně uvedou. Takto postupoval SFÚ, když na odchytky od žádoucího stavu upozornil přímo v části 4. Kontrolní zjištění, a poté je vtělil do Protokolu o kontrole do části nazvané Kvalifikace a kvantifikace porušení cenových předpisů a pod písmeny i. – ix. jednoznačně definoval odchytky skutečného stavu od stavu žádoucího.

SFÚ v Protokolu o kontrole také zřetelně uvedl, který z výše popsaných prováděných dílčích úkonů byl v rozporu s cenovými předpisy a u kterých bodů pochybení zjištěno nebylo. Obviněný se tedy nesprávně domnívá, že [REDAKCE]

[REDAKCE] Na tomto místě SFÚ tedy s důrazností podotýká, že pokud v některém okruhu prověřování nebylo zjištěno porušení cenových předpisů, nelze touto skutečností v žádném případě determinovat celý kontrolní závěr, tedy že k porušení cenových předpisů v celém kontrolním procesu nedošlo. Obviněný se dopustil porušení cenových předpisů v položkách uvedených pod písmeny a) a b) ve výrokové části I. tohoto rozhodnutí. V Protokolu

o kontrole se jedná o části 4.3.2., 4.3.3. a 4.3.4., které představují porušení závazného postupu při kalkulaci ceny dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. SFÚ tedy v Závěru Protokolu o kontrole správně vyslovil na základě těchto skutečností podezření na spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

[4] V dalším námitkovém bodě se obviněný odvolává na své výše uvedené vyjádření o [REDAKCE] a podotýká, že [REDAKCE]. Dále poukazuje na skutečnost, že [REDAKCE].

[REDAKCE] Obviněný se dále domnívá, že [REDAKCE].

SFÚ k tomuto námitkovému bodu musí předně uvést, že opět primárně vycházel z právních předpisů platných pro oblast cenových kontrol, konkrétně zejména z Výměrů MF, ve kterých je v úvodu části II. uvedeno: „Do ceny zboží v položkách uvedených v této části lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady pořízení, zpracování a oběhu zboží **doložitelné z účetnictví**, přiměřený zisk, daň a případně uplatněné clo podle jiných právních předpisů, není-li dále stanoveno jinak.“ Jinými slovy řečeno, Výměry MF přímo stanovují podmínku doložitelnosti jednotlivých nákladových položek z účetnictví obviněného, resp. výslovně požadují přímou vazbu nákladových položek zahrnutých do kalkulací cen na účetnictví.

V průběhu cenové kontroly SFÚ ověřoval, zda obviněný tuto podmínku splnil. Jelikož vzniklo podezření, že některé nákladové položky nemají oporu v účetnictví, zaslal SFÚ obviněnému Žádost o podklady č. j. 30350/17/4430-13736-050368, ve které žádal o doložení předmětných položek z účetnictví. Obviněný na tuto žádost odpověděl prostřednictvím písemného Vyjádření a podkladů, kde u [REDAKCE]

[REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE].

[REDAKCE] SFÚ dále spatřuje rozpor v písemných vyjádřeních obviněného, kdy prostřednictvím Vyjádření a podkladů u předmětných položek uvedl, že [REDAKCE] a nyní prostřednictvím Vyjádření uvádí, že [REDAKCE].

[REDAKCE] Jelikož ve svém prvním vyjádření obviněný uvedl, že [REDAKCE].

SFÚ k tomuto námitkovému bodu dále sděluje, že kalkulování ztráty v kalkulacích cen není považováno za porušení cenových předpisů. Záleží na uvážení obviněného, zda bude dotovat oblast vodovodů a kanalizací z jiných zdrojů (v tomto případě z prostředků obce) a tak pro své občany vytvářet příznivější cenu této pro ně nezbytné služby. Dotování či nedotování provozování vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu je svébytným rozhodnutím obviněného, do kterého SFÚ nezasahoval.

SFÚ dále v tomto kontextu nemůže v žádném případě přistoupit na tvrzení obviněného, že

Ve chvíli, kdy zákonodárce považuje za vhodné zprostit určitý subjekt právní povinnosti, která mu plyne z právního předpisu (v tomto případě se naskytá tato úvaha u subjektů, které kalkulují ztrátu), projevuje se tato skutečnost jako součást právního předpisu v podobě výjimek nebo osvobození. Jak již bylo řečeno výše, kalkulování ztráty je zcela na uvážení obviněného a její přítomnost v žádném případě neoslabuje povinnost obviněného prokázat přímou vazbu jednotlivých položek na účetnictví danou právním předpisem.

Obviněný se dále domnívá, že

SFÚ na tomto místě upozorňuje, že ustanovení § 2 odst. 1 zákona o cenách pojednává o sjednávání ceny, konkrétně uvádí, že cena se sjednává pro zboží vymezené názvem, jednotkou množství a kvalitativními a dodacími nebo jinými určenými podmínkami. Nelze v žádném případě na základě tohoto ustanovení implikovat závěr, jak se domnívá obviněný, že

Nadto SFÚ k tomuto dodává, že se nejedná o ojedinělou nedoloženou položku ani o zanedbatelné částky, neboť

(viz tabulku č. 3 Protokolu o kontrole).

Další zcela zásadní roli v tomto ohledu sehrává skutečnost, že

Přijmeme-li na okamžik myšlenkový postoj obviněného ohledně

K těmto skutečnostem se již obviněný nevyjadřuje. SFÚ tak tento námitkový bod vyhodnotil jako snahu obviněného ospravedlnit

Nic na tom nemění ani skutečnost, že obviněný

Podmínku odděleného účetnictví současně platné předpisy ani nevyžadují. Co však SFÚ musí na tomto místě zřetelně zdůraznit, je skutečnost, že obviněný, není v žádném případě zbaven povinnosti prokázat oprávněnost zahrnování jednotlivých nákladových položek do kalkulací cen. Důkazní břemeno je tedy na straně obviněného, který musí prokázat, zda do kalkulací cen zahrnul pouze ekonomicky oprávněné náklady a přiměřený zisk, jak mu ukládají Výměry MF.

[5] V následujícím námitkovém bodě obviněný do jisté míry zlehčuje závěr SFÚ, když hovoří o

Při reakci na tento námitkový bod SFÚ podepře svoje vyjádření dostupnou judikaturou, z jejichž závěrů jednoznačně vyplývá, že přestože nebylo obviněnému prokázáno získání nepřiměřeného majetkového prospěchu, nelze z této skutečnosti v žádném případě automaticky implikovat závěr, že k porušení cenových předpisů nedošlo a upustit tak od

případné sankce. K tomuto přisvědčuje např. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 Ca 198/2004 ze dne 30. 11. 2005, ve kterém je v odůvodnění uvedeno, že „*situaci, kdy dojde k porušení povinností stanovených zákonem o cenách, aniž by současně vznikl na straně subjektu, u něhož je porušení zákona zjištěno, neoprávněně získaný majetkový prospěch, ostatně předpokládá i zákon o cenách (...) a lze uložit pokutu za porušení cenových předpisů – mimo jiné – i tehdy, jestliže neoprávněně získaný majetkový prospěch nevznikl.*“ Ve prospěch SFÚ v tomto směru hovoří i další rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 169/2014, který hovoří, že **i bez vzniku nepřiměřeného majetkového prospěchu jsou naplněny všechny podmínky skutkové podstaty přestupku, přičemž nepřiměřený majetkový prospěch nemusí být vůbec prokázán.**

Pokud bychom tedy argumentaci obviněného dovedli do důsledků ad absurdum, tak by např. nebylo možné postihnout účastníka silničního provozu, který překročí maximální povolenou rychlost o více než 100 km/h, dokud by nezpůsobil dopravní nehodu, protože do té doby nepoškodí ostatní účastníky silničního provozu.

SFÚ v tomto kontextu podotýká, že v tomto konkrétním případě zcela jistě nelze hovořit o pouhém formálním pochybení, kterým by se s jistou dávkou tolerance mohlo označit pochybení u jedné či dvou nákladových položek. Nicméně obviněný [REDAKCE]

[REDAKCE] S ohledem na právě zmíněné tedy v žádném případě nelze přisvědčit obviněnému, že se jedná o pochybení formálního rázu a že k porušení zákona o cenách nedošlo.

SFÚ pro úplnost a upřesnění podotýká, že na žádném místě v Protokolu o kontrole se nevyjádřil tak, jak uvádí obviněný ve svém Vyjádření v části III.: že „[REDAKCE]“ SFÚ tedy uvádí správnou formulaci, kterou použil v Protokolu o kontrole v kapitole 4.3.4., a to, že [REDAKCE]

[REDAKCE] SFÚ se tedy v žádném případě nevyjádřil, že k získání nepřiměřený majetkový prospěch nedošlo, nýbrž že jeho vznik nebyl prokázán.

[6] Obviněný dále cituje [REDAKCE]

[REDAKCE] na základě čehož se obviněný zřejmě domnívá, že z jeho strany k porušení zákona o cenách nedošlo.

Při reakci k tomuto bodu se SFÚ přidrží svého výše uvedeného vyjádření v bodě [3], ve kterém poukazuje na skutečnost, že jestliže jeden dílčí závěr kontroly nevyslovil porušení cenových předpisů, nelze tuto skutečnost automaticky aplikovat na závěr celé cenové kontroly. V tomto konkrétním bodě 4.5. Protokolu o kontrole SFÚ prověřoval výši uplatněných cen, zda tyto ceny nepřekračují ceny kalkulované, což bylo provedeno na základě předložených vystavených faktur za vodné a stočné. SFÚ v tomto bodě Protokolu o kontrole tedy pouze zmiňuje, že **obviněný neuplatňoval ceny vyšší, než jaké sám vykalkuloval.** Tím se v žádném případě **nevyjádřil v tom smyslu, že by vykalkulovaná cena byla správná.** Právě naopak, v částech Protokolu o kontrole, ve kterých bylo zjištěno pochybení, je uvedeno, že obviněný promítl do kalkulací cen vyšší než ekonomicky oprávněné náklady, což mělo vliv na výslednou vykalkulovanou cenu vodného a stočného. Prověřování výše skutečně uplatněných cen tvoří jednu u oblastí, která se v rámci cenové kontroly prověřuje. Pokud by obviněný uplatňoval vyšší ceny, než jaké sám vykalkuloval, vyslovil by SFÚ závěr na podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona o cenách. Tento případ však nenastal. Obviněný se tedy mylně domnívá, že si SFÚ ve svých závěrech odporuje. K ničemu takovému však nedochází a SFÚ tedy na závěr svého vyjádření již jen zdůrazní, že prokazatelně došlo k porušení cenových předpisů ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, jak bylo popsáno výše, přestože nebylo zjištěno, že by obviněný uplatňoval ceny vodného a stočného vyšší, než jaké kalkuloval v předložených kalkulacích.

V části III. podaného Vyjádření je obviněný toho názoru, že [REDAKCE]

Jelikož podané Vyjádření v žádné své části nijak nerozptýlilo závěr o existenci spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, nelze ve světle těchto okolností vyhovět požadavku obviněného, aby bylo správní řízení zastaveno. SFÚ dodává, že řízení je v prvním stupni ukončeno vydáním tohoto meritorního rozhodnutí. Pro posouzení přestupku shledal SFÚ v tomto rozhodnutí jako rozhodné listinné důkazy, které jsou obsaženy a řádně doloženy ve spisovém materiálu vedeném SFÚ.

V souladu s ustanovením § 37 písm. a), c) a g) přestupkového zákona přihlédl SFÚ při určení druhu správního trestu a jeho výměry zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a v neposlední řadě u právnické osoby k povaze její činnosti. Při hodnocení povahy a závažnosti přestupku zhodnotil SFÚ v souladu s ustanovením § 38 přestupkového zákona význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, význam a rozsah následků přestupku, způsob a okolnosti jeho spáchání a rovněž délku doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele.

SFÚ z hlediska způsobu spáchání přestupku vyhodnotil, že v tomto případě ke vzniku protiprávního jednání došlo zřejmě v důsledku nedostatečného povědomí osoby zodpovědné za kalkulace cen vodného a stočného (dále jen „zodpovědná osoba“) o povinnosti provádění aktualizací kalkulací cen, což je patrné z jeho vyjádření do Protokolu o ústním jednání ze dne 20. 12. 2016, kde tato osoba uvedla, že [REDAKCE]

[REDAKCE] V důsledku zřejmě nevědomé nedbalosti zodpovědné osoby pak byly zahrnuty do kalkulací cen vodného a stočného v roce 2014 a 2015 rovněž nákladové položky, u kterých nebyla prokázána jejich přímá vazba na účetnictví.

Co se týče hodnocení povahy a závažnosti spáchaného přestupku ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, vyhodnotil SFÚ následující skutečnosti jako přitěžující okolnosti a to z následujících důvodů. Akcent na respektování veřejného zájmu v této oblasti je jedním z hlavních důvodů, proč zákonodárce zařadil tento druh zboží do regulace cen věcným usměrňováním. Ceny vodného a stočného jsou velmi citlivou oblastí z hlediska naplnění tržních principů, neboť v dané situaci a v dané lokalitě obvykle figuruje jediný subjekt na straně nabídky – monopol, který má oproti odběratelům nepoměrně silnější pozici, neboť jim dodává produkt, který je prakticky nemožné substituovat, a zároveň pro jakoukoli případnou konkurenci existují natolik vysoké vstupní náklady na obsazení konkurenční pozice na trhu, že hospodářské postavení monopolu je až na výjimky neotřesitelné. Ze zákona o cenách tedy plyne mj. veřejný zájem v tom smyslu, že je třeba ochránit slabší stranu určité transakce na nedokonale konkurenčním trhu proti cenovému diktátu monopolu. V situaci monopolu, kdy odběratel (kupující) nemá možnost výběru dodavatele (prodávajícího) konkrétního zboží a zároveň je toto zboží nezbytně nutné pro jeho živobytí, je ve veřejném zájmu chránit odběratele proti sebemenšímu vybočení dodavatele ze zákonných mezí, a tím alespoň zčásti napravit markantní nerovnost, která je příznačná na trhu při existenci monopolu. K nápravě tohoto nerovného postavení, a tím i k přiblížení se k „ideální“ obvyklé ceně, která by byla sjednávána za podmínky volnosti a nezávislosti dodavatelско-odběratelského vztahu, pak slouží kalkulační propočet ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku, a tedy i věcné usměrňování cen. A právě z těchto důvodů zákonodárce považoval za nezbytné vtělit tento druh zboží do regulace cen věcným usměrňováním. Jelikož tedy obviněný porušil zákon o cenách nerespektováním závazného postupu při kalkulaci ceny, dopustil se tak

přestupku determinovaného významem chráněného zájmu, což bylo vyhodnoceno jako přitěžující okolnost.

Dle ustanovení § 37 písm. g) přestupkového zákona se dále při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne k povaze činnosti právnické osoby. Jelikož v tomto konkrétním případě je vlastníkem a zároveň provozovatelem vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu obec, jakožto součást státu, jeho základní územní jednotka, by měla tím důsledněji dbát přede všemi ostatními subjekty zabývajícími se obdobnou činností na důsledné dodržování právních předpisů, což se v tomto případě nestalo. Jinými slovy, obec by měla jít příkladem pro svoje občany v naplňování právních povinností na ni kladených. I tuto skutečnost vyhodnotil SFÚ jako přitěžující okolnost.

Při vyhodnocení délky doby, po kterou prokazatelně trvalo protiprávní jednání obviněného (viz ustanovení § 38 písm. f) přestupkového zákona), vyhodnotil SFÚ rovněž jak přitěžující okolnost, neboť délka období páchaní přestupku zahrnuje celé kontrolované období, tedy 36 měsíců.

Nutno také zmínit, že u obviněného byla již v minulosti provedena cenová kontrola se zaměřením na dodržování § 6 odst. 1 písm. c) a § 11 zákona o cenách v oblasti vodného a stočného. Kontrola byla provedena v roce 2012 za kontrolované období roků 2010 a 2011. Obviněný se tehdy dopustil porušení cenových předpisů ve smyslu porušení závazného postupu ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, tedy stejné právní klasifikace porušení cenových předpisů jako v současném případě. SFÚ tedy ve výši uložené sankce zohlednil i tuto přitěžující okolnost.

Při správní úvaze nad významem a rozsahem následků přestupku SFÚ nespatřuje úmysl poškodit kupující. Jak se již SFÚ vyjádřil v bodě [5] tohoto rozhodnutí, v tomto konkrétním případě došlo k porušení závazného postupu při tvorbě ceny ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, které však na jiných osobách nezanechalo následky, jelikož nebyl prokázán vznik nepřiměřeného majetkového prospěchu. U cenových kontrol jde o typický případ, kdy došlo k porušení závazného postupu při kalkulaci věcně usměrňované ceny, nicméně chybně vykalkulovaná cena zůstala na takové úrovni, že nelze prokázat vznik nepřiměřeného majetkového prospěchu. V tomto případě nelze od sankce upustit, což podtrhuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 74/2002 který hovoří v tom smyslu, že i samotné „administrativní pochybení“² bez následku je postačující podmínkou pro uložení sankce. Ve světle všech uvedených aspektů lze tedy konstatovat, že společenská škodlivost protiprávního jednání obviněného je spíše nižší, nicméně přesto podstatná s ohledem na ochranu veřejného zájmu, jak bylo zdůrazněno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Skutečnost, že obviněnému nebyl prokázán vznik nepřiměřeného majetkového prospěchu, SFÚ vyhodnotil jako polehčující okolnost.

Podrobnou správní úvahu provedl SFÚ při určování samotné výše sankce za prokázané porušení právní povinnosti obviněného. SFÚ důsledně zvažil, jakým způsobem se výše uložené sankce, v tomto případě ve výši 70 000 Kč, promítne do fungování obviněného. Obecně přitom dbal na povinnost předcházet ukládání likvidačních pokut. Je si vědom té skutečnosti, že odůvodnění výše uložené sankce je základním předpokladem pro přezkoumatelnost správní úvahy a zohlednil tak všechna hlediska, která jsou pro konkrétní věc relevantní a určují tak míru zákonnosti stanoveného postihu, čímž rovněž dostal i požadavku na individualizaci tohoto rozhodnutí.

SFÚ tedy vzal v první řadě v úvahu majetkové poměry obviněného. Z účetních výkazů obviněného, konkrétně z Výkazu zisku a ztráty vyplývá, že v průběhu roků 2014 – 2016, za které je mu pokuta ukládána, vykázal celkové výnosy ve výši 38 215 982,15 Kč a dále celkové náklady ve výši 38 380 982,70 Kč. Uložená pokuta tak činí přibližně 0,18 % z výnosů

² SFÚ na tomto místě upřesňuje, že při hodnocení tohoto konkrétního případu nelze porušení cenových předpisů obviněným považovat za pochybení administrativního či formálního rázu. SFÚ se na tomto místě přidržel tohoto konkrétního rozsudku jako příkladu, na kterém demonstroval, že i porušení cenových předpisů nižší závažnosti, než jakého se dopustil obviněný, lze podle citovaného rozsudku postihnout sankcí.

obviněného. Nutno na tomto místě uvést, že obviněný, jak je z výše uvedeného zřetelné, vykázal v období roků 2014 – 2016 celkovou ztrátu hospodaření ve výši 165 000,55 Kč (konkrétně v roce 2014 ztráta činila 710 609,32 Kč, v roce 2015 byla její výše 944 888,69 Kč, avšak v roce 2016 vykázal obviněný zisk ve výši 1 490 497,46 Kč). Tedy i k této důležité skutečnosti (zápornému výsledku hospodaření v letech 2014 a 2015) bylo zřetelně přihlédnuto při stanovení výše pekuniární sankce.

Dále při určení výše sankce respektoval SFÚ nálezn Ústavního soudu, který pod sp. zn. Pl. ÚS 52/13 v bodě 33. uvedl, že „ne každé odnětí majetku na základě pokuty, případně poplatků a daní, zakládá zásah do vlastnických práv, ale jen takové, jež majetkové vztahy dotčeného subjektu zásadně mění, a to tak, že mění jeho celkovou majetkovou pozici zmařením samé podstaty majetku.“ SFÚ na základě tohoto nálezu prověřoval celkovou hodnotu majetku obviněného, když se opět přidržel účetních výkazů, konkrétně vyhotovené Rozvahy, kde obviněný disponoval v letech 2014 - 2016 s celkovými netto aktivy vždy v řádu přibližně 90 000 000 Kč. SFÚ vyhodnotil, že výše uložené pokuty je zcela v souladu s tímto nálezem ústavního soudu a nikterak nevybočuje z mantinelů přiměřenosti uložené sankce. SFÚ má za to, že uložená výše pokuty je v přiměřené výši k majetkovým poměrům obviněného a nezasahuje do majetkové sféry obviněného výrazným způsobem.

Jako podstatná se jevila při správní úvaze SFÚ nad výší postihu ta skutečnost, že obviněný, jak již bylo zmíněno výše, neprokázal vazbu napadaných položek ve výroku I. tohoto rozhodnutí na účetnictví, [REDAKCE]

[REDAKCE] Jelikož tuto částku SFÚ nepovažoval za zanedbatelnou, vyhodnotil tuto skutečnost jako přitěžující okolnost.

Při rozhodování o výši pokuty dbal SFÚ rovněž na tu skutečnost, aby výše uložené sankce odpovídala prokázanému protiprávnímu jednání a dále kladl při stanovování její konkrétní výše na akcent, aby její výše splňovala svoji jak preventivní, tak represivní úlohu a byla dostatečně odrazující i pro případné opakování protiprávního jednání. Jinak řečeno, páčání protiprávního jednání se nesmí obviněnému vyplácet. SFÚ poukazuje, že pokud by uložil obviněnému sankci v nižší výši, jevila by se jako zcela vágní a neúčinná i právě z toho důvodu, že se obviněný v minulosti již dopustil porušení cenových předpisů, jak je uvedeno výše. Na druhé straně uložená pokuta ve výši 70 000 Kč v tomto konkrétním případě nepůsobí nikterak drakonicky či likvidačně.

SFÚ tedy při formulování správní úvahy nad výší pokuty kladl důraz na přiměřenost sankce, její individualizaci a v neposlední řadě rovněž reflektoval i celkové majetkové poměry obviněného.

Vedle správní úvahy o závažnosti protiprávního jednání správní orgán při určování výměry pokuty respektoval též zásadu předvídatelnosti vtělenou do ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, když zohlednil podobné případy porušení cenových předpisů.

Po zvážení všech zjištěných a výše uvedených skutečností přistoupil SFÚ v intencích své diskreční pravomoci k uložení pokuty ve výsledné výši 70 000 Kč, což činí 0,7 % z celkového možného zákonného rozpětí, když dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách lze uložit za přestupek ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách pokutu až do výše 10 000 000 Kč. Výše pokuty tak byla stanovena při dolní hranici zákonem dané sazby. Taková výše pokuty je dle názoru SFÚ vzhledem k závažnosti, způsobu, následkům a okolnostem zjištěného přestupku v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení, dostatečně plní svou preventivní i represivní funkci a není likvidační. Při určení výše pokuty dbal správní orgán i na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Výše pokuty byla rovněž stanovena s přihlédnutím k dosavadní rozhodovací praxi v obdobných případech.

Seznam podkladů (důkazů) pro výrokovou část I. rozhodnutí:

- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- Protokol o ústním jednání ze dne 20. 12. 2016, č. j. 325689/16/4030-20736-050368
- Protokol o ústním jednání ze dne 30. 5. 2017, č. j. 82006/17/4430-13736-050368
- Žádost o předložení podkladů, č. j. 30350/17/4430-13736-050368
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- Záznam do spisu č. j. 3591/17/4030-20736-050368
- Záznam do spisu č. j. 82029/17/4430-13736-050368
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- Protokol o kontrole č. j. 93976/17/4430-13736-050368
- [redacted]
- [redacted]
- Vyřízení námitek č. j. 133984/17/4430-13736-050368
- Oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. 148062/17/4430-13736-050368
- Usnesení o koncentraci lhůty č. j. 148093/17/4430-13736-050368
- [redacted]

SFÚ po důkladném přezkoumání důvodů uvedených ve Vyjádření obviněného a po volném zhodnocení všech podkladů a důkazů shledal, že závěry SFÚ mají oporu ve skutkových zjištěních, a že u obviněného prokazatelně došlo k protiprávnímu jednání tím, že se dopustil přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Současně vedle výroku o uložení pokuty SFÚ rozhodl o povinnosti nahradit náklady řízení a to dle ustanovení § 95 odst. 1 přestupkového zákona. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, paušální částka náhrady nákladů řízení, které obviněný vyvolal porušením své právní povinnosti činí 1 000 Kč. S ohledem na to, že jmenovaný vyvolal předmětné řízení porušením své právní povinnosti, se mu ukládá v souladu s citovanými ustanoveními povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. O odvolání rozhoduje Odvolací finanční ředitelství. Za podmínek stanovených v ustanovení § 87 správního řádu může o odvolání rozhodnout správní orgán, který

napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek (ustanovení § 97 odst. 2 přestupkového zákona). Lhůta pro odvolání se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo písemné vyhotovení rozhodnutí obviněnému oznámeno.

otisk
úředního
razítka

